

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/71/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204060
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2219204060.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Jozef Mačej a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčková a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobcu: L. L., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom mesto H., toho času Ústav na výkon trestu odňatia slobody, so sídlom Chorvátska 5, Bratislava 1, zastúpený: Fortitudine, s.r.o. Advokátka kancelária, so sídlom Čukáraboň 7332/2A, Dunajská Streda, proti žalovanej: B. W., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. cesta XXX/X, H., zastúpená: JUDr. Iveta Hutňanová, advokátka, so sídlom Krížna 17D, Bratislava, o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/32/2019-147 zo dňa 14.1.2021 vo výrokoch I., II. a o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12C/32/2019-147 zo dňa 14.1.2021 vo výroku II., takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. o zastavení konania potvrdzuje a v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania mení tak, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.
- II. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil, výrokom II. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.
2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 145 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257 Civilného sporového poriadku.
3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca sa žalobou zo dňa 22.10.2019 domáhal určenia jeho vlastníckeho práva k polovici v žalobe označených nehnuteľností. Na majetok žalobcu bol uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 27K/4/2020 zo dňa 8.7.2020 vyhlásený konkurz, ktoré uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 137/2020 dňa 17.7.2020. Týmto dňom bolo súdne konanie v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii prerušené.
4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že súd prvej inštancie správcu vyzval na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, ktorá výzva mu bola doručená dňa 1.12.2020. Správca návrh v určenej lehote nepodal. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konanie zastavil.
5. Súd prvej inštancie nepriznal žalovanej výnimočne nárok na náhradu trov konania, i keď po procesnej stránke zaviniel zastavenie konania žalobca, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, z ktorého dôvodu bolo potrebné konanie zastaviť, nakoľko konkurz bol vyhlásený pre zlé majetkové a finančné pomery a platobnú neschopnosť žalobcu.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie opomenul ustanovenia § 8 písm. b) v spojitosti s § 9 ods. 1 zákona 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v zmysle, ktorých neplynú zákonné a ani sudcovské lehoty, preto nemohla nastať situácia, ktorou súd prvej inštancie odôvodnil zastavenie konania, t. j. uplynutie lehoty na podanie návrhu. Ďalej poukázal, že správca vo veci podal podanie zo dňa 18.12.2020, ktorého obsahom okrem iného bol aj návrh na prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Bratislava I vo veci vylúčenia veci zo súpisu. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

7. K odvolaniu žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie sa vyjadrila žalovaná. Vo vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie prípisom zo dňa 26.11.2020 vyzval správcu Mgr. Petra Forgáča, aby v lehote 30 dní podal návrh na pokračovanie v konaní, ktorá výzva mu bola doručená dňa 1.12.2020 a lehota 30 dní na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula správcovi dňa 31.12.2020. Podľa zákona č. 62/2020 Z. z. bolo plynutie zákonných a sudcovských lehôt prerušené v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 (§ 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v znení účinnom odo dňa 27.3.2020) a v období od 19.1.2021 do 28.2.2021 (§ 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. v znení účinnom odo dňa 19.01.2021), t. j. lehota určená súdom správcovi na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, ktorá plynula od 1.12.2020 do 31.12.2020, tak plynula riadne a bez prerušenia, keďže na jej plynutie sa ustanovenie § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. nevzťahovalo. Žalovaná má za to, že odvolacie dôvody uvedené žalobcom nie sú spôsobilé vyvolať nesprávnosť napadnutého uznesenia.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že v danej veci neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, keďže konkurz na majetok žalobcu nebol vyhlásený pre jeho zlé majetkové a finančné pomery a jeho platobnú neschopnosť, ale bol vyhlásený v zmysle ustanovenia § 107a a nasl. zákona o konkurze a reštrukturalizácii po tom, čo konkurznému súdu bol doručený právoplatný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 To 5/2019 zo dňa 8.10.2019, ktorým bol žalobcovi uložený trest prepadnutia majetku za spáchanie úmyselných trestných činov, pričom vlastníkom prepadnutého majetku sa stal štát. Súdom konštatované okolnosti a dôvody vyhlásenia konkurzu, ktoré súd kvalifikoval ako dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, v predmetnej veci neboli dané a skutočné dôvody a okolnosti, pre ktoré bol konkurz na majetok žalobcu vyhlásený, nie je možné za žiadnych okolností kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovanej prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

9. K odvolaniu žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II. sa žalobca nevyjadril.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenými subjektmi (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. a), m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolatelia použili zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že bolo splnené podmienky pre potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku II. o náhrade trov konania (§ 388 Civilného sporového poriadku).

11. Zo skutkových okolností prípadu vyplynulo, že žalobca sa žalobou zo dňa 22.10.2019 domáhal voči žalovanej určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam. Na majetok žalobcu bol uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27K/4/2020 zo dňa 8.7.2020 vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený

Mgr. Peter Forgáč. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27K/4/2020 zo dňa 8.7.2020 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 137/2020 dňa 17.7.2020. Týmto dňom došlo k prerušeniu súdneho konania zo zákona. Výzvou zo dňa 26.11.2020 súd prvej inštancie vyzval správcu Mgr. Petra Forgáča s poukazom na § 47 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii na podanie návrhu na pokračovanie v konaní v lehote 30 dní, ktorá výzva bola správcovi Mgr. Petrovi Forgáčovi doručená dňa 1.12.2020. Lehota 30 dní na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula správcovi Mgr. Petrovi Forgáčovi dňom 31.12.2020, pričom správca Mgr. Peter Forgáč v určenej lehote návrh na pokračovanie v konaní nepodal. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil.

12. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 28.2.2021, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

13. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 28.2.2021 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

14. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom do 18.1.2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom do 18.1.2021 ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

16. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.1.2021 lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.1.2021 ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

18. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

19. Žalobca nesúhlasil so zastavením konania a v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie opomenul aplikovať ustanovenie § 8 písm. b) v spojení s ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v zmysle ktorých ustanovení neplynú zákonné a ani sudcovské lehoty, preto nemohla nastať situácia, ktorou súd prvej inštancie odôvodnil zastavenie konania, t. j. uplynutie lehoty na podanie návrhu. Uvedená odvolacia argumentácia žalobcu je nenáležitá, keďže ustanovenia § 8 písm. b), § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, v období od 1.1.2021 do 18.1.2021, boli zrušené. Podľa zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony bolo plynutie zákonných a sudcovských lehôt prerušené v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 v zmysle ustanovenia § 1 písm. a) v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 uvedeného zákona v znení účinnom do 18.1.2021 a v období od 19.1.2021 do 28.2.2021 v zmysle ustanovenia § 8 písm. a) v spojení s ustanovením § 9 ods. 1 uvedeného zákona v znení účinnom od 19.1.2021. Z uvedeného vyplýva, že lehota 30 dní určená súdom prvej inštancie na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula správcovi Mgr. Petrovi Forgáčovi dňom 31.12.2021. Keďže správca Mgr. Peter Forgáč v určenej lehote nepodal návrh na pokračovanie v konaní, nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote malo účinky späťvzatia žaloby a správca Mgr. Peter Forgáč sa potom ani nestal stranou sporu namiesto úpadcu v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 28.2.2021. Správne preto súd prvej inštancie postupoval, ak v súdenom spore rozhodol o zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby.

20. Neopodstatnená je potom aj odvolacia argumentácia žalobcu, že správca podal dňa 18.12.2020 na súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania až do právoplatného skočenia konania na Okresnom súde Bratislava I vo veci vylúčenia veci zo súpisu, keď správca sa nestal ani stranou sporu namiesto žalobcu. Rovnako z obsahu uvedeného podania správcu Mgr. Petra Forgáča vyplýva, že návrh na prerušenie konania podmieňuje podaním žaloby žalovanej voči nemu ako správcovi, ktorý návrh žalovanej ani len v čase uvedeného podania nebol urobený. Správca Mgr. Peter Forgáč sa nestal stranou sporu namiesto žalobcu, jeho návrh na prerušenie konania bol podaný s podmienkou, teda nejednalo sa o riadny návrh na prerušenie konania. Správnym bol preto postup súdu prvej inštancie, keď sa uvedeným návrhom na prerušenie konania nezaoberal.

21. Súd prvej inštancie výnimočne nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania, hoci žalobca zavinil zastavenie konania dôvodiac, že konkurz na majetok žalobcu bol vyhlásený pre zlé finančné a majetkové pomery a platobnú neschopnosť žalobcu.

22. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný vždy skúmať, či niektorá zo strán zavinila, že sa konanie muselo zastaviť. Na strane žalobcu existuje procesné zavinenie napríklad, ak podal žalobu vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu alebo podal žalobu, hoci existovala prekážka rei iudicatae alebo prekážka litispendencie, alebo ak bez dôvodu vzal žalobu späť a pod.. Ak má ísť o také správanie, ktoré spôsobilo zastavenie konania na ťarchu žalovaného, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa žalovaný zachoval v intenciách žalobného návrhu (petitu). Pri riešení otázky, či strana zavinila,

že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a so zreteľom na procesný výsledok.

24. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku. Žalovaná nesúhlasila s nepriznaním nároku na náhradu trov konania, v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie okolnosti a dôvody vyhlásenia konkurzu kvalifikoval ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom konkurz na majetok žalobcu nebol vyhlásený pre jeho zlé majetkové a finančné pomery ale bol vyhlásený v zmysle ustanovenia § 107a a nasl. Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu v súvislosti s trestným konaním žalobcu.

26. Citované ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za zavinenie, podľa ktorého, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, neprizná súd výnimočne náhradu trov konania. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa uvedeného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávnenej strany. Významnými z hľadiska aplikácie uvedeného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj strán v priebehu konania a pod.. Nepriznať hoci len čiastočne náhradu trov konania strane, ktorej na ňu vznikol nárok, možno len za predpokladu, že v konkrétnej veci možno od takejto strany spravodlivo požadovať, aby (hoci len čiastočne) si sama hradila jej vzniknuté trovy konania a to práve z konkrétne uvedených a existujúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa. Je preto potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné.

27. V preskúmanom prípade odvolací súd konštatuje, že skutkové okolnosti, v ktorých súd prvej inštancie videl naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalovanej, neboli žiadnym spôsobom v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané (žalobca ich dokonca ani len netvrdil), a to zvlášť za situácie, že žalovaná v odvolaní uvádzala, že konkurz na majetok žalobcu bol vyhlásený z dôvodu, že žalobcovi bol uložený trest prepadnutia majetku pre spáchanie úmyselných trestných činov. V konaní neboli preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa predpokladané ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku. Pre absenciu výnimočných okolností odvolací súd aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku na rozhodovanie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie považoval za nedôvodnú.

28. Dôvodom zastavenia konania v prejednávanej veci bolo späťvzatie žaloby, a preto je nevyhnutným dospieť k záveru, že žalobca zaviniel zastavenie konania. Preto možno vzhľadom na vyššie uvedené uzavrieť, že došlo k splneniu podmienok pre priznanie nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie žalovanej pre procesné zavinenie zastavenia konania žalobcom. Niet pochybností o práve žalobcu domáhať sa svojich práv cestou súdu, avšak niet rozumného dôvodu, aby si náklady spojené s vedením sporu zo strany žalobcu platila žalovaná sama, a to zvlášť za situácie v súdenom spore, keď k zastaveniu konania došlo pre späťvzatie žaloby. Preto bolo správnym vysloviť, že žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil a vo výroku

II. podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku zmenil tak, že žalovanej priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).